

ling næste Gang her i Tinget at holde en saadan Moralpræken som den, det ærede Medlem har holdt i Dag.

Piper: Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, som nys sluttede, ind paa den Vælgermødebane, han var inde paa, men holde mig ganske nøje til den her foreliggende Sag, Finanslovforslagets Behandling.

Det, der i særlig Grad kan siges at have været Opgaven ved Udformningen af denne Finanslov, var at naa det Maal, man nu i de senere Aar har tilstræbt: at skabe en Finanslov med Balance; og saaledes som Finanslovforslaget nu fremtræder for os med et Overskud paa 25 811 000 Kr., er dette jo ogsaa naaet. Vi hørte, at den højt-ærede Finansminister mente, at flere af Indtægtsposterne var regnet saa lavt, at de kunde ventes at ville stige noget. Deroverfor kommer jo til at staa den Tillægsbevillingslov, der til sin Tid skal vedtages. Naar man nu skal se paa, hvorledes dette Resultat er naaet, vil man jo desværre se, at det ikke er naaet ved, at Udgifterne er gaaet ned; de er omtrent 16½ Mill. Kr. større end paa den sidst vedtagne Finanslov. Det havde været mere ønskeligt, at det var Udgifterne, der var gaaet ned, og vi paa den Maade havde naaet Balance. En Del af Udgiftsstigningen er fremkommet mellem første og tredje Behandling i Folketinget, men en stor Del af den skyldes ogsaa det nye Pristal og det deraf flydende forøgede Dyrtdistillæg.

Indtægtssiden er jo steget ganske betydeligt. Nu fremtraadte Finansloven ganske vist i Fjor med et noget mindre Provenu paa § 5, end man kunde vente, idet der den Gang forelaa Indtægtslove, som skulde fornyes, og som derfor ikke var medtaget, men i det store og hele er det Indtægtsforøgelsen, der bevirker, at vi har naaet den Balance, der tilsigtedes, og det foreløbige Overskud, der viser sig paa Finansloven. Det er i saa Henseende glædeligt at se, at det er Forbrugsafgifterne, der er gaaet betydeligt i Vejret, medens den direkte Beskatning er gaaet nedad. Det er den Vej, vi efter vor Mening bør gaa. Den direkte Beskatning har udgjort en alt for stor Del af Statens Indkomster i de senere Aar, og vi bør stille efter at faa den yderligere ned. De direkte Skatter lider jo ikke alene af den Mangel, at det er svært for mange Skatteydere at faa Pengene samlet sammen til den Dag, da Rodemesteren kommer og skal have dem, men de medfører ogsaa adskillige andre Ubehageligheder, bl. a. i Forbindelse med det skattepligtige Be-

løbs Fastsættelse, og det er jo en kendt Sag, at dette vækker megen Misnøje Landet over, særlig som Følge af den Maade, hvorpaa Landsoverskatteraadet gaar frem, idet det ligefrem pacer Skatteraadene op til at gøre de størst mulige Indgreb og gaa meget kraftigt — for ikke at bruge endnu stærkere Udtryk — frem mod Skatteyderne. Man kan dernæst i høj Grad beklage sig over, at Landsoverskatteraadet ikke magter den Opgave, det har, saaledes at Afgørelserne trækker overordentlig længe ud. Der er Folk, der har Skattesager løbende, som er fire Aar gamle; er man blevet sat for højt i Skat, maa man i al den Tid ikke alene betale den for høje Indkomstskat, men ogsaa høje Bidrag til Kommunen, uden at det er muligt at faa en Afgørelse i Sagen. Ligeledes er det dog en Uting, at man skal kunne grave mange Aar gamle Skatteansættelser op. Der burde være en Forældelsesfrist.

Finansloven indeholder jo en Mængde større og mindre Bevillinger, og der fremkommer hvert Aar en hel Del nye Bevillinger, som ganske vist ifølge deres Størrelse ikke kan have den afgørende Indflydelse paa Budgettet, men som dog sammenlagt betyder en hel Del. Mange af disse Bevillinger ser Befolkningen ikke med velvillige Øjne paa. Jeg tror, en Del af dem skyldes for stor Velvillighed hos de ærede Ministre eller maaske et for stort Pres fra Administrationens Side. Jeg skal som et Eksempel paa de nye Bevillinger, vi denne Gang ser paa Finansloven, nævne Bevillingen under Landbrugsministeriet paa § 13 J. 4., Statens Forsøgsmejeri, der optræder med en Udgift paa 79 071 Kr. Dette i Forbindelse med Driften af de to store Ejendomme Trollesminde og Faurholm, som jeg tidligere har omtalt ved Finanslovbehandlingerne, bliver alligevel en Post. Ja, Driften af disse to Ejendomme fremtræder ganske vist paa Finansloven med et Overskud paa 20 000 Kr. — deri er dog ganske sikkert ikke beregnet Renter af Ejendommene —, men det ender jo regelmæssigt med Underskud, ved vi nok. Jeg tror ikke, disse Poster yder Landbruget Støtte i Forhold til, hvad de koster Statskassen. Jeg mener, at vi skal støtte vort Landbrug, hvor vi kan paa en fornuftig Maade, men blot det, at et Beløb gives ud med den Etikette, at det er til Landbrugets Støtte, skulde ikke være tilstrækkeligt til, at vi øser Penge ud af Statskassen.

En anden Bevilling, som ganske vist ikke er ny — desværre, for ellers kunde man maaske bedre forsvare den —, men er en